

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. birželio 13 d.(*)

„PVM – Direktyva 2006/112/EB – 199 straipsnio 1 dalies g punktas – Savanoriško bankroto procedūra – Asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti mokesčius – Apmokestinamasis asmuo, kuriam skirti tam tikri sandoriai – „Priverstinio pardavimo tvarkos“ sąvoka“

Byloje C-125/12

dėl *Juzgado de lo Mercantil Nr. 1 de Granada* (Ispanija) 2012 m. vasario 24 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2012 m. kovo 8 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Promociones y Construcciones BJ 200 SL

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Berger, teisėjai A. Borg Barthet (pranešėjas) ir E. Levits, generalinis advokatas M. Wathelet,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį procesą dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Promociones y Construcciones BJ 200 SL*, atstovaujamos *procuradora* B. S. Sánchez Pozo, padedamos *abogado* E. Osuna Martínez,
- *abogado* I. Alba Muñoz, veikiantis kaip *Promociones y Construcciones BJ 200 SL* bankroto administratorius, atstovaujamo pačiam sau,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos N. Díaz Abad,
- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Z. Fehér ir K. Szíjjártó,
- Europos Komisijos, atstovaujamos L. Lozano Palacios,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 199 straipsnio 1 dalies g punkto aiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas vykstant *Promociones y Construcciones BJ 200 SL* (toliau – *Promociones y Construcciones*

) savanoriško bankroto procedūra, per kurią pardavus du šiai bendrovei priklausantį pastatą kilo prievolė sumokėti pridėtinąs vertės mokestį (toliau – PVM).

Teisinis pagrindas

Šveicarijos teisė

3 Direktyvos 2006/112 42 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Konkrečiais atvejais valstybės narės turėtų būti sudaryta galimybė nustatyti, kad prievolė sumokėti PVM tenka prekes ar paslaugas gaunančiam asmeniui. Tai turėtų padėti valstybės narės supaprastinti taisykles ir užkirsti kelią mokesčio slėpimui ir vengimui nustatytuose sektoriuose bei sudarant tam tikrą rėšį sandoriams.“

4 Direktyvos 2006/112 199 straipsnio 1 dalies g punkte nustatyta, jog valstybės narės gali numatyti, kad prievolė sumokėti mokestį tenka apmokestinamajam asmeniui, kuriam skirti nekilnojamojo turto, skolininko perleidžiamo priverstinio pardavimo tvarka, tiekimo sandoriai.

Ispanijos teisė

5 1992 m. gruodžio 28 d. Pridėtinąs vertės mokesčio įstatymo 37/1992 (*Ley 37/1992 del Impuesto sobre el Valor Añadido*, BOE, Nr. 312, 1992 m. gruodžio 29 d., p. 44247), iš dalies pakeisto 2011 m. spalio 10 d. 2003 m. liepos 9 d. Bankroto procedūros įstatymo 22/2003 reformos įstatymu 38/2011 (*Ley 38/2011 de reforma de la Ley 22/2003, de 9 de julio 2003, Concursal*) (BOE, Nr. 245, 2011 m. spalio 11 d., p. 106745), 84 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Mokesčio mokėtojai:

1. Fiziniai ar juridiniai asmenys, turintys žmonių ar profesinę veiklą vykdančių asmenų statusą, kurie tiekia apmokestinamas prekes ar teikia apmokestinamas paslaugas, atsižvelgiant į paskesnę dalį nuostatas.

2. Žmonių ar profesinę veiklą vykdančių asmenys, kurių naudai sudaromi mokesčių apmokestinami sandoriai toliau išvardytais atvejais:

<...>

e) nekilnojamojo turto tiekimo vykdančią bankroto procedūrą atveju.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

6 2010 m. vasario 22 d. nutartimi *Promociones y Construcciones* pripažinta nemokia ir pradėta atitinkama savanoriško bankroto procedūra („proceso concursal voluntario“).

7 Bendrajame šios procedūros etape bankroto administratorius pranešė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui ir kreditoriams apie *Promociones y Construcciones* turtą ir įsipareigojimus.

8 Tada atsirado galimyb? parduoti du šiai bendrovei priklausan?ius pastatus. 2012 m. sausio 31 d. ji papraš?, pritarus bankroto administratoriui ir sutarus su pirk?ju *Banesto SA*, leisti ?vykdyti š? pardavim? pagal 2003 m. liepos 9 d. Bankroto proced?ros ?statym? 22/2003 (*Ley 22/2003, Concursal*) (BOE, Nr. 164, 2003 m. liepos 10 d., p. 26905).

9 2012 m. vasario 1 d. galutine ir negin?ijama nutartimi *Juzgado de lo Mercantil Nr. 1 de Granada* pripažino, kad šis pardavimas tinkamas ir palankus daugelio kreditori? interesams, tod?l leido j? atlikti.

10 Leidus atlikti š? pardavim?, neatsiejam? nuo *Promociones y Construcciones* komercin?s veiklos, atsirado apmokestinimo PVM momentas, tod?l ir pareiga sumok?ti atitinkam? sum? *Agencia Estatal de Administración Tributaria* (Nacionalin? mokes?i? administravimo agent?ra).

11 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui kyla abejoni?, kam kyla ši mokestin? pareiga: *Promociones y Construcciones* ar pastat? pirk?jui. Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas mano, kad šis klausimas yra reikšmingas siekiant tiksliai nustatyti s?lygas, kuriomis turi vykti leistas pardavimas.

12 Šiomis aplinkyb?mis *Juzgado de lo Mercantil Nr. 1 de Granada* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar Direktyvos [2006/112] 199 straipsnio 1 dalies g punkt?, pagal kur? „valstyb?s nar?s gali numatyti, kad asmuo, kuriam tenka prievol? sumok?ti PVM, yra apmokestinamasis asmuo, kuriam yra skirtas [skirti] šie tiekimo ar teikimo sandoriai: <...> g) nekilnojamojo turto, kur? skolininkas perleidžia priverstinio pardavimo tvarka, tiekimas“, kai teismin? proced?ra yra bendra proced?ra, prad?ta šio skolininko nemokumo pripažinimu, reikia aiškinti taip, kad jame nurodyti tik per likvidavimo proced?r? arba šios proced?ros likvidaciniu etapu vykdomi perdavimai, tod?l toks turtas turi b?ti perleistas likviduojant vis? skolininko turt?, ar, atsižvelgiant ? tai, kad bankroto proced?ra, be kita ko, gali baigtis nemokios ?mon?s likvidavimu, šis punktas taip pat apima bet kur? kit? nekilnojamojo turto perleidim?, kur? atlieka nemokiu pripažintas skolininkas per vis? bankroto proced?r??

2. Ar Direktyvos [2006/112] 199 straipsnio 1 dalies g punkte nurodyt? „priverstinio pardavimo tvark?“ reikia aiškinti kaip apiman?i? bendr? teismin? bankroto proced?r?, per kuri?, kai tai nesusij? su bet koku privalomo skolininko turto likvidavimo etapu ir vien d?l tinkamumo priežas?i?, savanoriškai parduodamas vienas ar keli jo turto vienetai, ar, priešingai, ji reiškia tik tuos priverstinio vykdymo procesus, kurie skirti skolininko turtui likviduoti?

3. Pastaruoju atveju, jei Direktyvos [2006/112] 199 straipsnio 1 dalies g punkte nurodyti tik tie priverstinio vykdymo procesai, kurie skirti skolininko turtui likviduoti, ar ši? nuostat? galima aiškinti taip, kad ja neleidžiama kitaip apibr?žti PVM apmokestinamojo asmens visais atvejais, kai nemokiu pripažintas skolininkas perleidžia nekilnojam?j? turt? d?l tinkamumo priežas?i? ir atsižvelgiant ? daugelio kreditori? interesus, o perleidimas vyksta ne pagal jam priklausan?io viso turto likvidavimo proced?r?, ir tai reiškia, kad reikia netaikyti nacionalin?s teis?s, kuria išpl?sta Direktyvos 2006/2012 199 straipsnio 1 dalies g punkto materialinio taikymo sritis atvejais, nenumatytais šioje nuostatoje?“

D?l prejudicini? klausim? priimtinum

13 Ispanijos vyriausyb? gin?ija prejudicini? klausim? priimtinum? d?l keli? aspekt?. Pirma, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas neturi jurisdikcijos pateikti Teisingumo Teismui klausim?, susijusi? su taisykle, kuri? aiškinti turi tik administraciniai teismai. Antra, šie

klausimai yra hipotetiniai ir nesusiję su pagrindinio bylos dalyku, nes apima mokesčių teisės santykį tarp nekilnojamojo turto pirkėjo ir mokesčių administratoriaus, taigi yra nesusiję su bankroto procedūra. Trečia, sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nenurodyti motyvai, kiek tai susiję su motyvais, dėl kurių atsakymas į šiuos klausimus yra reikalingas, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas galėtų priimti sprendimą.

14 Kalbant apie pirmąjį argumentą, susijusį su tuo, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas neturi jurisdikcijos, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, ar sprendimas dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtas pagal nacionalines organizavimo ir teisminių procedūrų taisykles (žr. 1996 m. liepos 11 d. Sprendimo *SFEI ir kt.*, C-39/94, Rink. p. I-3547, 24 punktą ir 2005 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Burtscher*, C-213/04, Rink. p. I-10309, 30 punktą).

15 Be to, pagal nusistovėjusį teismo praktiką tik būtų nagrinėjantis nacionalinis teismas, kuris tai daro atsižvelgdamas į bylos ypatumus, gali vertinti tai, ar norint tinkamai išspręsti būtų būtina pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, ir Teisingumo Teismui pateikiamą klausimą tinkamumą. Todėl iš esmės Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą tuo atveju, kai pateikiami klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu (žr., be kita ko, 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Garkalns*, C-470/11, 17 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Todėl su Sąjungos teise susijusiems klausimams taikoma svarbumo prezumpcija (minuto Sprendimo *Garkalns* 18 punktą).

16 Kalbant apie antrąjį argumentą, susijusį su hipotetiniu prejudiciniu klausimu pobūdžiu, reikia konstatuoti, kad jis nereikšmingas. Iš tiesų, pirma, jis pagrįstas prielaida, kad PVM turi mokėti nekilnojamojo turto pirkėjas. Tačiau šis klausimas tikslas yra tiksliai žinoti, kas privalo sumokėti PVM vykstant bankroto procedūrai: nemoki bendrovė, nekilnojamojo turto pardavėjas ar pirkėjas. Antra, kaip, be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas pažymi sprendime, prejudiciniai klausimai yra reikšmingi siekiant tiksliai nustatyti sąlygas, kuriomis turi būti vykdomas leistas pardavimas.

17 Dėl trečiojo argumento, susijusio su sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų trūkumu, reikia konstatuoti, kad jis taip pat turi būti atmestas. Iš tiesų iš šio sprendimo matyti, kad dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo leidimo parduoti nekilnojamąjį turtą atsirado apmokestinimo PVM momentas, taigi todėl pareiga sumokėti atitinkamą sumą mokesčių institucijoms. Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonė dėl to, kuris subjektas privalo sumokėti šį mokestį, jis nusprendė sustabdyti suteikto leidimo vykdymą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus.

18 Iš pirma išdėstytą argumentą matyti, kad prejudiciniai klausimai yra priimtini.

Dėl prejudicinių klausimų

19 Pirmaisiais dviem klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2006/112 199 straipsnio 1 dalies g punktas aiškinotinas taip, kad „priverstinio pardavimo tvarkos“ sąvoka apima bet kokį nekilnojamojo turto pardavimą, skolininko vykdytą per visą bankroto procedūrą, įskaitant pirmąjį etapą, kuris nėra likviduojamojo pobūdžio ir kai pardavimas vykdytas pagal savanorišką šalį susitarimą.

20 Pagal Direktyvos 2006/112 199 straipsnio 1 dalies g punktą valstybės narės gali numatyti, kad asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti mokestį, yra apmokestinamasis asmuo, kuriam skirtas nekilnojamojo turto, skolininko perleidžiamo priverstinio pardavimo tvarka, tiekimas.

21 Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors šios direktyvos versijoje ispanų kalba vartojama sąvoka

„likvidavimas“ (*liquidación*), nagrinėjant skirtingas kalbines versijas matyti, kad daugiausia vartojama s?voka „priverstinio pardavimo proced?ra“ (t. y. versijose ?ek? kalba „?ízení o nuceném prodeji“, vokie?i? kalba „Zwangsversteigerungsverfahren“, angl? kalba „compulsory sale procedure“, lietuvi? kalba „priverstinio pardavimo“, maltie?i? kalba „pro?edura ta' bejg? obbligatorju“, portugal? kalba „um processo de venda coerciva“ ir slovak? kalba „konanie o nútenom predaji“). Tokia s?voka apima platesn? taikymo srit? nei likvidavimas, kaip tai suprantama tiesiogiai.

22 Pagal nusistovėjusi? teismo praktik? vienoje S?jungos teis?s nuostatos kalbini? versij? vartojama formuluot? negali b?ti vienintelis šios nuostatos aiškinimo pagrindas ar d?l to ?gyti pirmenyb? kit? kalbini? versij? atžvilgiu. Iš ties? toks poži?ris b?t? nesuderinamas su vienodo S?jungos teis?s taikymo reikalavimu. Esant neatitikim? tarp ?vairi? kalbini? versij?, nagrin?jama nuostata turi b?ti aiškinama atsižvelgiant ? teis?s akto, kurio dalis ji yra, bendr? strukt?r? ir tiksl? (žr. 1998 m. lapkri?io 12 d. Sprendimo *Institute of the Motor Industry*, C-149/97, Rink. p. I-7053, 16 punkt? ir 2010 m. kovo 25 d. Sprendimo *Helmut Müller*, C-451/08, Rink. p. I-2673, 38 punkt?).

23 Kalbant, pirma, apie Direktyvos 2006/112 199 straipsnio 1 dalies g punkto bendr? strukt?r?, pažym?tina, kad jis yra principo, priminto šios direktyvos 193 straipsnyje, pagal kur? prievol? mok?ti PVM tenka apmokestinamajam asmeniui, atliekan?iam apmokestinam? prekį tiekim? ar paslaug? teikim?, išimtis. Iš ties? šiuo 199 straipsniu valstyb?ms nar?ms leidžiama jo 1 dalies a–g punktuose nurodytais atvejais naudoti atvirkštinio apmokestinimo mechanizm?, pagal kur? prievol? sumok?ti PVM tenka apmokestinamajam asmeniui, kuriam skirtas PVM apmokestinamas sandoris.

24 Kaip Europos Komisija ir Vengrijos vyriausyb? pažym?jo Teisingumo Teismui pateiktose pastabose, Direktyvos 2006/112 199 straipsnio 1 dalies g punkte esanti nuostata pirm? kart? nustatyta 2006 m. liepos 24 d. Tarybos direktyva 2006/69/EB, iš dalies kei?ian?ia Direktyvos 77/388/EEB nuostatas, susijusias su tam tikromis priemon?mis, kuriomis siekiama supaprastinti apmokestinimo prid?tin?s vert?s mokes?iu tvark? ir pad?ti užkirsti keli? mokes?i? sl?pimui ar vengimui, ir panaikinan?ia tam tikrus sprendimus d?l leidžian?i? nukrypti nuostat? (OL L 221, p. 9), 1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas (JO L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 9 sk., 1 t., p. 23) tekste.

25 Kaip matyti iš Direktyvos 2006/69 1 konstatuojamosios dalies, ja siekiama leisti visoms valstyb?ms nar?ms taikyti nukrypstan?ias priemones, kurios buvo leistos taikyti kai kurioms valstyb?ms nar?ms ir kuriomis siekta kovoti su suk?iavimu mokes?i? srityje ir mokes?i? vengimu.

26 Leidžian?ios nukrypti nuostatos, kurios paskatino priimti Direktyvos 2006/112 199 straipsnio 1 dalies g punkto redakcij?, pateisinamos tuo, kad jose nurodytais atvejais mokest? privalantis sumok?ti asmuo dažniausiai negali sumok?ti s?skaitoje fakt?roje nurodyto PVM d?l finansini? sunkum? su kuriais susiduria.

27 Taip pat reikia pažym?ti, kad nors 21 straipsnio 2 dalies redakcijoje, esan?ioje Direktyvos 77/388, iš dalies pakeistos Direktyva 2006/69, 28g straipsnio c punkto vii papunktyje, nurodoma „priverstinio pardavimo tvarka“, pirminiame Tarybos direktyvos, iš dalies kei?ian?ios Direktyvos 77/388 nuostatas, susijusias su tam tikromis priemon?mis, kuriomis siekiama supaprastinti apmokestinimo prid?tin?s vert?s mokes?iu tvark? ir pad?ti užkirsti keli? mokes?i? sl?pimui ar vengimui, bei panaikinan?ios tam tikrus sprendimus d?l leidžian?i? nukrypti nuostat? [COM (2005) 89 galutinis], pasi?lyme nurodyta siauresn? s?voka, t. y. „likvidavimo teismo sprendimu“ s?voka. Taigi teis?s akt? leid?jas siek? ne apriboti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo taikym? skolininko turto likvidavimo proced?roms *stricto sensu*, bet veikiau išpl?sti jo taikymo srit?.

28 Kalbant, antra, apie Direktyvos 2006/112 199 straipsnio 1 dalies g punktu siekiamą tikslą, reikia pažymėti, kad pagal šios direktyvos 42 konstatuojamąją dalį valstybės narės turi būti sudaryta galimybė naudoti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą tam tikruose sektoriuose ar sudarant tam tikrą rėšį sandorius, siekiant supaprastinti taisykles ir kovoti su sukaviavimu mokesių srityje bei mokesių vengimu. Taigi šia nuostata mokesių institucijoms suteikiama galimybė gauti nagrinėjamiems sandoriams taikomą PVM, kai skolininko gebėjimas jį sumokėti yra pažeistas.

29 Kai skolininko gebėjimas sumokėti mokesių institucijoms už nekilnojamojo turto pardavimą išrašytoje sąskaitoje fakturoje nurodytą PVM yra pažeistas pradėjus bankroto procedūrą, nes ji pradėta šio skolininko nemokumui pripažinti, atvirkštinio apmokestinimo schemos įgyvendinimas negali būti apribotas nekilnojamojo turto perdavimu vykstant nemokaus skolininko turto likvidavimo procedūrai. Aplinkybės, kad jis priverstas parduoti šį turtą vykstant bankroto procedūrai, kuri nesukelia likviduojamąjį pasekmę, kaip antai nagrinėjamajai pagrindinėje byloje, siekiant padengti kreditorių reikalavimus ar atkurti skolininko ekonominę arba profesinę veiklą, pakanka, kad būtų galima taikyti atvirkštinio apmokestinimo schemą.

30 Tuo remiantis darytina išvada, kad atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas gali būti taikomas nekilnojamojo turto pardavimui, skolininko vykdytam vykstant bet kokiai bankroto procedūrai, neatsižvelgiant į tai, ar ji yra likviduojamojo pobūdžio, ar ne, jeigu šis pardavimas vykdytas siekiant padengti kreditorių reikalavimus arba atkurti skolininko ekonominę ar profesinę veiklą.

31 Žinoma, Direktyvos 2006/112 199 straipsnio 1 dalies g punktas yra prastos šios direktyvos schemos išimtis, todėl pagal nusistovėjusį teismo praktiką turi būti aiškinamas siaurai. Tačiau reikia pažymėti, kad dėl šio siauro aiškinimo negali būti paneigtas šios nuostatos veiksmingumas (žr. 2012 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *BLV Wohn- und Gewerbebau*, C-395/11, 33 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Taigi atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo taikymo apribojimas nekilnojamojo turto pardavimui vykstant skolininko turto likvidavimo procedūrai nepadėtų visiškai įgyvendinti siekiamą tikslą, nes mokesių vengimo ir sukaviavimo mokesių srityje rizika egzistuoja nuo tada, kai skolininkas pripažintas nemokiu.

32 Todėl pirmąjį ir antrąjį klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2006/112 199 straipsnio 1 dalies g punktas aiškinamas taip, kad priverstinio pardavimo tvarkos sąvoka apima bet kokį nekilnojamojo turto pardavimą, skolininko vykdytą ne tik vykstant jo turto likvidavimo procedūrai, bet ir vykstant bankroto procedūrai prieš tokį likvidavimo procedūrą, jeigu šis pardavimas vykdytas siekiant padengti kreditorių reikalavimus arba atkurti šio skolininko ekonominę ar profesinę veiklą.

33 Atsižvelgiant į atsakymą, pateiktą pirmąjį ir antrąjį klausimus, trečiąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

34 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 199 straipsnio 1 dalies g punktas aiškinamas taip, kad priverstinio pardavimo tvarkos sąvoka apima bet kokį nekilnojamojo turto pardavimą, skolininko

Įvykdyti ne tik vykstant jo turto likvidavimo procedūrai, bet ir vykstant bankroto procedūrai prieš tokį likvidavimo procedūrą, jeigu šis pardavimas įvykdytas siekiant padengti kreditorių reikalavimus arba atkurti šio skolininko ekonominę ar profesinę veiklą.

Parašai.

* Proceso kalba: ispanų.